

השגחה פרטית

דברי התעוררות וחיזוק וסיפורי השגחה מופלאים המתרחשים בימינו מתוך "קו השגחה פרטית"

פרשיות ואתחנן - עקב תשפ"ג ♦ עלון מס' 119

השגחה שבועית

האסטרטג הטוב ביותר

מי שפותח עסק ורוצה להצליח, לוקח אסטרטג, שהתפקיד שלו הוא לצפות כמה מהלכים קדימה, ולהציע דרכי פעולה שתגרומנה לעסק לצמוח, ולסחורה להימכר. כאיש מקצוע שלמד את הנושא לעומקו, ואסף נתונים שנלמדו במשך שנים על ידי טובי המומחים, הוא מביא רעיונות שנראים משונים: לעשות פרסום בסגנון כזה, למכור דווקא ביוקא, ועוד כל מיני עצות שנראות לבעל העסק כחסרות היגיון.

למה הוא בכל זאת משתמש בשירותיו? כי הוא חכם, ויודע שכדי להצליח, צריך להקשיב לבעלי מקצוע שמבינים בתחום. היכולת לראות את הנולד, עד כמה שניתנה רשות לבני אדם, היא חוכמה גדולה, וזאת תהיה טיפשות חסרת אחריות להתעלם מהמלצות מקצועיות. עומד לו אדם בעולם ושואל, למה קורה כאן דבר כל כך לא הגיוני? אני מתפלל כל כך הרבה על פרנסה בשפע, ובסך הכל רוצה ללמוד ברוגע. למה אני לא מקבל את זה?

בחור מצפה להקים בית, אדם רוצה להעמיד דורות ישרים, והם תמהים, למה? הרי בסך הכל רצוני לעשות את רצון קוני, למה איני מקבל את זה?

בפרק ל"ז בתהילים מסביר המלבי"ם, כי הפרק כולו מדבר על "מעלות הבוטח בה' וההבדל בינו לבין הבלתי בוטח".

הוא פונה אל מי שמחפש פרנסה, ואומר, "דום לה' והתחולל לוי" - תיחול לה', גם כשהצלחה רחוקה ממך. "הרף מאף ועזוב חמה" - אל תכעס על הקב"ה כביכול, 'כי טוב לך שתהיה דל בוטח, משתהיה עשיר בלתי בוטח'. יש כאן מהלך ואסטרטגיה, יש כאן תוכנית שמצבך העכשווי הוא רק חלק ממנה. רק בסופו של דבר יראו את ההבדל בין המרעים לבין הבוטחים בה', כי "מרעים יכרתון" לבסוף, אבל "קווי ה' המה יירשו ארץ".

תסמוך על הקב"ה. הוא יודע מה שהוא עושה, האסטרטגיה שלו היא המדויקת ביותר והטובה ביותר, וההצלחה שלה מובטחת לנצח נצחים.

שבת שלום ומבורך,
פינחס שפר

דברים שבל

על פי השיעורים בספר חובות הלבבות "שער הבטחון"

היינו רוצים

או מעצבן. כולם רגועים, שמחים ובמצב רוח מרומם.

היינו רוצים שלתיבת הדואר שלנו יגיעו מכתבים עם הודעות משמחות שמגיעים לנו הרבה כספים, במקום כל המכתבים הממוחשבים שמחייבים אותנו לשלם כל מיני תשלומים, מיסים וקנסות.

היינו רוצים שבכל שמחה שאליה נגיע, ימצא לנו מקום טוב ליד שולחן ערוך ושכנים חביבים, ומלצר מנומס וחייכן יגיש לנו אוכל נקי וטעים כמו בבית, ונוכל לדבר בנחת עם שקט מהתזמורת הרועשת.

היינו רוצים, אם כבר מדברים על שקט, שכל הצנתוקים והטלפונים ייפסקו לחלוטין, ושהטרטורים של הנדנודים והפרסומות וההתרמות הבלתי צפויים, לא יפריעו לנו את שגרת החיים ואת השיחות החשובות.

ובכלל, שלא יהיה כל כך חם בקיץ. שבכל מקום שנלך יהיה צל, ובכל מבנה - מזגן שהוא לא מדי קר ולא מדי נושם, ואת פנינו יקדמו בכל הזדמנות - אבטיח קר ומתוק ומשקה מרווה, עדיף גם דייאט.

בחורף שלא יהיה כל כך קר, שירדו גשמי ברכה, אבל ברגע שאנחנו ברחוב, שהם יפסיקו לכבודנו, ושום רכב לא יתז לעברנו מים משלוליות.

ומי מדבר על דברים רוחניים. **היינו רוצים** שמיד כשניגש למדף באוצר הספרים, יקפוץ מולנו הספר שרצינו ללמוד בו. שנמצא את הווארט המתאים לדרשה בעיון קל, ושכאשר נבוא להתפלל, נזכה בבעל תפילה ובעל קורא שקולם צלול ונעימתם מוטעמת, בדיוק כאורך הזמן שרצינו, לא מדי מהר ולא מדי לאט. ופרקי השירה והחזנות, שיהיו לפי טעמנו. וכל הגבאים והמשמשים יעשו אך ורק מה שמוצא חן בעינינו, ללא שום שגיאות וטעויות, על הצד הטוב ביותר.

"היינו רוצים" - ומותר לנו לרצות ולהשתדל!!! ולהיות אנשים במקום שאין איש, ולזכור כל הזמן שמה שיהיה בסוף, זה **מה שקדם בדעת הבורא**, וכל התקלות וכל מה שקורה לא בדיוק כמו שהיינו רוצים, הם רק לטובתנו, וכמה אנחנו חייבים להודות למי שכתוב עליו **"כל אשר חפץ ה' עשה"**, שהוא גומר את כל העניינים בצורה הכי הכי טובה שבשילבו!

והיינו רצון שנתחזק עוד ועוד באמונה שהוא לבדו ית' עושה לכל המעשים והכול לטובה, אמן.

(מתוך שיעור 84 בשער הבטחון. לשמירת השיעור הקישו 4 לאתר בחירת השפה, או בחיגו ישרי 02-3011904.)

בעולמנו מוטלת עלינו חובת השתדלות לצורך קיומנו. כאן מתעורר הניסיון במידת הבטחון. העובדה שעושים דברים שגורמים לתוצאות מסוימות, עלולה להוליך שולל, כאילו הכל תלוי במעשה ידינו. הצורה הנכונה בה עלינו להתבונן במציאות זו, היא שמצד אחד - מוטל עלינו למלא את חלקנו בהשתדלות, ומצד שני - התוצאה אינה מוכרחת. בתחילת פרק ד' בחלק הראשון רבינו מדריכנו: **שישליך את נפשו בהם להליכות הגזר אשר גזר לו הבורא.**

"שליך" - זוהי פעולה דרסטית. רבינו לא אמר "יניח" - שזאת פעולה יותר איטית, אלא "שליך" - כלומר ימסור בבת אחת את עניינו להשי"ת. **"השליך על ה' יהבך"**, הוא מנהל את כל העניינים, ולא צריכים לדאוג. מה יהיה? איך יהיה? כיצד יסתיים העניין? אין לנו שליטה על זה, הכל הוא לפי גזירתו ית'.

לא פעם עושים השתדלות, והתוצאות הן נגד רצוננו: מתקשרים ולא נענים, הולכים לחנות ובדיוק חסר שם החפץ המבוקש... אל לו לאדם לחשוב, שכך קרה לו מכיוון שהוא כה לא יוצלח וביש מזל, אלא עליו לדעת שיש כאן תוכנית שמיימית שמכוונת את צעדיו, **ותבטח נפשו באווקים יתברך, וידע כי לא יגמר לו מהם, אלא מה שקדם בדעת הבורא, שהוא הנכון לענייניו בעולם הזה ובעולם הבא, ויותר טוב לאחריהו.**

היינו רוצים שבכל פעם שנתקשר לברר משהו, יענו לנו מיד, בלי ממתנה ובלו שירים ומנגינות והפניות והקשות, שמחזירים אותנו שוב ושוב לנקודת הפתיחה.

היינו רוצים שבכל פעם שנגיע למשרד כלשהו, נהיה הראשונים בתור, והפקיד יתפנה אלינו תיכף ומיד, עם כל הסבלנות והמצב רוח, יבין בדיוק ובמהירות מה אנחנו רוצים, ויעזור לנו לשביעות רצוננו.

היינו רוצים שכאשר נצא לדרך, כל הרמזורים יהיו ירוקים וכל הכבישים פתוחים, ללא הפגנות וללא פקקים. שהמנוע יעבוד היטב, ושארף פעם לא יחסר דלק. ואם הנסיעה היא באוטובוס, שהוא יגיע לתחנה רגע אחרי שנעמדנו בה, ומיד נמצא מקום מרווח לשבת, כמו שכתוב 'מושב טוב ישבת'... ושתהיה נסיעה שקטה ו'למהדרין', ללא פקחים והפתעות למיניהן.

היינו רוצים שהרחובות יהיו מסודרים תמיד: כאן הגברים, כאן הנשים, ואין שום ילד בוכה

הצטרף גם אתה לרבבות היהודים מכל העולם ששינו את חייהם, חייג:

מארגן ישראל 02-30-11-300 • מארה"ב 151-86-130-140 • מאנגליה 0-330-3900-489 • מבלגיה 0-380-844-28

מדרום אפריקה 87-551-8521 • מארגנטינה 3988-4031 • מאוקראינה 380-947-100-633 • מאוקראינה 380-947-100-633 • מאוקראינה 380-947-100-633

קו לנשים - שלוחה 4 בתפריס הראשי

קו השגחה פרטית

אידיש. עברית. אנגלית.

ניסיון שבכל יום

סיפורי השגחה מופלאים שסופרו ב"קו השגחה פרטית"

נתינה חוזרת

בתוך השיפוץ הכללי של הבית, החלטנו להחליף את הריהוט בחדר השינה. את הריהוט הישן, כך תכננו, נמכור באלף שקל. פרסמנו מודעה על מכירה של ריהוט יד שנייה במצב טוב, וחיכינו שמישהו יתקשר ויבקש לקנות.

לא היה לנו הרבה זמן לחכות, כיוון שהוצרכנו לפנות את הריהוט בהקדם. עברו כמה ימים, ואז מספרת נוות ביתי כי יחד איתה עובדת אישה מבוגרת, אלמנה, וזו סיפרה לה שהמיטות בביתה רעועות ושבורות.

"ניתן לה את המיטות שלנו", הצעתה.

"אבל רצינו למכור אותן. אנחנו בונים עכשיו, וכל אלף שקל יכולים לעזור".

"נכון", הסכמתי, "אבל כבר עברו כמה ימים, ועדיין אף אחד לא בא לקנות את הרהיטים. וחוצה מזה, אנחנו נזכה לשמח אלמנה, ומצדקה לא מפסידים".

אשתי הסכימה, ואני חזרתי וביקשתי שתהיה רגועה לגמרי: "זו הזכות שלנו שהיא תינה".

מיד למחרת הציעה אשתי לידידתה את המיטות. היא שכנעה אותה שכך הכי טוב בשבילנו, שהיא תיקח אותן. המיטות באמת היו במצב מצוין, והן התאימו לה בדיוק. "תאמיני לי, שמאז שבעלי נפטר לא הצליחו לשמח אותי, כמו עם הריהוט החדש הזה", אמרה האישה לאשתי.

זה היה מספיק, כדי שנהיה מאושרים עם המעשה הטוב. אולם הקב"ה הראה לנו שגם מבחינה ממונית לא הפסדנו כלום. באותו יום בו המיטות נמסרו, התקשר מישהו וביקש לקנות את הארון. הוא נמכר בחמש מאות שקל. אחר כך התקשר מישהו אחר וביקש לקנות את השידה, וכן הלאה. כל הפריטים נמכרו באותו יום, במחירים שסכומם זהה לסכום שבו חשבנו שנמכור את כל החדר. מודעה שנראה שכמו נשכחה מלב האנשים, התעוררה לחיים ברגע שזכינו להעניק לזולת.

(יום חמישי פרשת מטות תשפ"ג, לילה, סיפור 1, מס' סיפור 36198. למדור הסיפורים הקישו 1 לאתר בחירת השפה.)

למען ייטב לך

בוקר אחד בדרכי לשיבה בה אני מוסר שיעור, עצרה לידי מכונת. בעל הרכב התעניין למחוז חפצי, והציע באדיבות לקחת אותי לשיבה. הוא שמח לקיים בי מצוות הכנסת אורחים. הנסיעה היתה נעימה, ובסופה כבר הייתי לחוץ להגיע בזמן. מיהרתי לרדת מהרכב, ורק אחרי שנכנסתי לשיבה והסדר התחיל, הבחנתי ששכחתי את השקית שלקחתי עמי.

בשקית היה אוצר בלום: מחברת של חידושי תורה, שכתבתי בעמל במשך שלושים שנה. אין לי ממנה שום העתק, ואין כל אפשרות לשחזר אותה. כל חידוש בה הוא חלק ממני. אני חייב למצוא אותה, אבל אין לי מושג איך, כי למרבה הצער לא השארתי כל סימן מזהה על המחברת. לא רשמתי את שמי, ואיך יגיע אליי בעל הרכב?

תבינו, שזו אבידה שאין לה תמורה. אי אפשר לנחם אותי שאכתוב חידושים אחרים, כי אני צריך דווקא את החידושים האלה. שלושים שנה שהמחברת הולכת איתי, ועתה אנה אני בא? קשה לאמוד כמה שווה מחברת כזאת, שהרי "טוב לי תורת... מאלפי זהב וכסף".

בימים הבאים עשיתי כמובן סגולות שונות למציאת אבידה, תליתי פתקים בכל מיני מקומות הגיוניים יותר ופחות, ואת מרב המאמצים השקעתי בזיהוי בעל הרכב. כיוון שירדתי מהרכב באזור של חנויות, ביקשתי מבעלי החנויות שינסו לראות במצלמות האבטחה את הרכב ממנו ירדתי, וללכוד את מספר הרישוי שלו. היה מרגש לראות באיזו אכפתיות נענו בעלי החנויות לבקשתי. רחמנים בני רחמנים, התיישבו על המצלמות, אלא שהתוצאה היתה עגומה מבחינתי. האחד אמר שבדיוק ביום זה

המצלמה שבתה. אצל השני - בדיוק ברבע השעה הזאת המצלמה נחה. השלישי דווקא איתר את הדקות שבהן יצאתי מהרכב. ממש יכלו לראות איך אני מסתובב והולך, אבל את מספר הרישוי לא הצליחו לזהות.

המשכתי להתפלל ולצפות לישועה. החיפוש אחר המחברת היקרה הלך והתרחב ל"נחפשה דרכינו ונחקורנה". בשעת ברכת המזון, בעת אמירת הרחמן, כיוונתי וביקשתי מהשם שיראה לי מה עליי לתקן. והקב"ה האיר את עיניי. נזכרתי כי עד לפני

נצור מצות קדושך, שמור שבת קדשך

בדיוק בזמן שאני משוחח עם אברך בעניין של חיזוק בשמירת שבת, ניגש אלינו אברך נוסף, והוא מספר לנו דברים כהווייתם:

לחברת הביטוח שאשתו עובדת בה, הגיע טלפון מיהודי שאינו שומר תורה ומצוות. הוא הציג את עצמו כחילוני, אבל סיג מיד: "שבת אני שומר!" וכך סיפר:

בשבת בבוקר דופקים אצלי בדלת כמה שוטרים, ואומרים לי ככה: "יש פה, ליד הבית שלך, עץ שעומד לקרוס. זאת סכנה, ואנחנו צריכים לכתות את העץ".

"מה זה קשור אליי?" שאלתי.

"זה קשור, כי הרכב שלך חוגג ליד העץ, ואנחנו קוראים לך להזיז את הרכב לפני שהעץ ייפול עליו".

"היום שבת", אמרתי להם, "ובשבת אינני מזיז את הרכב".

"אין בעיה", אמר שוטר אחד מביניהם, "תן לי את המפתחות, ואנחנו נזיז את הרכב".

הסתכלתי עליהם לרגע. חשבתי, שהרי הם יהודים לא פחות ממני, ולמה שאתן להם לחלל שבת? אמרתי, "אני לא יודע אם מותר לי לתת לכם את המפתחות. אני הולך לשאול על זה את הרב שלי".

הם חיכו, אני הלכתי לרב, והרב אמר שזה לא מצב של פיקוח נפש, ואסור לי לתת את מפתחות הרכב בשביל שהם יזיזו אותו. אם באמת נראה שמצב העץ כה רעוע, שישמו מחסומים סביב העץ, ויכרתו אותו במוצאי שבת.

חזרתי ומסרתי לשוטרים את דברי הרב. אבל למרבה הכאב, הם לא הסכימו לחכות. "זו בחירה שלך", אמר אחד מהם. "בכבוד", הוסיף השוטר השני, "אם זה טוב לך ככה, שנכרות את העץ על הרכב שלך, אין בעיה. אנחנו חייבים לעשות את זה עכשיו. אסור לטרב פקודה".

הם נהיו צדקנים כאלו ודואגים כאלו, שחם וחלילה לא ייפול העץ על אף אחד. רק לשבת הם לא דאגו, ואני, מה אני אגיד לכם, הם ניסרו את העץ ואת הלב שלי ביחד, על שככה יהודים עושים ביום השבת.

העץ נפל בדיוק על הרכב שלי, והוא נמעך לגמרי. זהו רכב בשווי עשרים וחמישה אלף שקל, ואני אומר לכם שאני שמחתי כמו שלא שמחתי אף פעם, על ששילמתי בשביל השבת עשרים וחמש אלף שקל!

אחרי הצהריים באו הנכדים שלי לבקר, וראו שהמצב רוח שלי זה לא משהו רגיל. היתה לי באמת תחושה טובה, והם שאלו אותי, "סבא, למה אתה כל כך שמח?"

אלפי יהודים כבר יושבים ומתענגים על המגזין החדש והמושקע

השגחה פרטית לכל המשפחה הצטרפו גם אתם התקשרו עוד היום ל-

02-6246845

ניתן להצטרף גם בעמדת נדרים פלוס תחת השם: "מגזין השגחה פרטית"

בך בטחון סיפורים קצרים ועובדות מדוללי ישראל בנשא אמונה ובטחון

שטח פרטי סיפורים אישיים על השגחה פרטית

להתעמק מאמר עומק

בחזית האמונה סיפור אישי

ואני לקחתי אותם לחלון, הראיתי להם איך האוטו קבור מתחת לעץ, וסיפרתי איך לא הסכמתי בשום אופן להזיז את הרכב, וגם לא לתת את המפתחות, כי היום שבת! וכך גם הנכדים שלי ידעו שעל שבת שומרים, גם אם משלמים ביוקר. האיש סיים את סיפורו, ואמר: "עכשיו אני שואל בקשר לביטוח, איך אני מקבל את דמי הנזק על הרכב".

בחברת הביטוח אמרו, שלסוג כזה של נזק אין כיסוי, והם ממליצים לתבוע את העירייה. הסיפור עומד כרגע בשלב הזה. עדיין לא ידוע כמה כסף יצליח היהודי להוציא מהעירייה, אם בכלל, אבל זה לא משנה.

כי הזכות של שמירת שבת, היא יותר מכל מה שהוא ירוויח או יפסיד, וכשהיהודי כמוהו זוכה לייקר כך את השבת, זה מחייב את כולנו. "זכור קדוש לנו בזכות יקרת היום, שמור נא אותנו ביום זה ובכל יום..."

(יום רביעי פרשת פינחס תשפ"ג, לילה, סיפור 3, מס' סיפור 35995. למדור הסיפורים הקישו 1 לאחר בחירת השפה.)

כאילו הרחקתי נדוד

מספר אברך מבני ברק:

למדתי בישיבה טובה עם פנימייה צמודה, ובחסדי השם קיבלתי בה חדר נהדר ונדיר, בן שתי מיטות בלבד. בעוד שחבריי התמודדו עם שלושה-ארבעה חברי חדר, אני קיבלתי חבר אחד נחמד. הסתדרנו מצוין, והפרטיות נעמה לי ביותר.

כך היה, עד שהחבר שליצידי החליט שהוא רוצה שינוי. הוא התחבר עם בחור מהשיעור, ורצה שיבוא לגור לידו. הוא ידע, שאם ייגש למשגיח ויביע בקשה תמימה שכזאת, לא יהיה לו סיכוי. הן לא משנים את מצבת החדרים בשביל קשרי ידידות. היום יבקש הוא, מחר יבקש חברו, והמהומה שתיווצר מריבוי הבקשות, תקשה על הצוות והבחורים גם יחד. כדי לבקש מעבר מחדר לחדר, צריכים להביא סיבה רצינית, ואם אין, אפשר לייצר אותה.

זה מה שהבחור שליצידי עשה. הוא ניגש למשגיח והתלונן עליי, שאני מכוון את השעון המעורר לשעה מוקדמת מדי, ובכך מפריע ומשבשש לו את הסדרים. המשגיח הקשיב בתשומת לב והבטיח לטפל בעניין. בשלב הבא הוא פנה אליי בעדינות רבה, וביקש שאעבור חדר.

ידעתי שלתלונות אין כל שחר. השעון המעורר שלי ושלו מתואמים להפליא, חיינו עד עתה בשלום ובשלווה, וכל התלונות אינן אלא עלילות שווא. לו רציתי, יכולתי להשיב שאני יודע בדיוק מהן המטרות של הבחור. יכולתי לצאת למערכה נגדו, ובעדינות רבה להבאיש את ריחו ולהעמיד את העובדות על אמיתותן.

אבל שתקתי. וזאת למה? - כי נזכרתי באחותי היקרה, שנושאה כבר ארבע שנים, ובתוך תקופה כה קצרה היא הספיקה לעבור שש דירות. פה השכירות התייקרה יותר מדי, כאן היתה נזילה, שם מפגע של רעש, וכך בכל דירה סבלו היא ומשפחתה מבעיה אחרת שאי אפשר לחיות איתה. הם גלו מגלות לגלות, נדדו בין דירות, וכולנו התפללנו בשבילם, שכבר יגיעו למנוחה ולנחלה.

בכל מעבר של דירה נקראתי גם אני להושיט יד, בהעברת המשאות והרהיטים הכבדים. ראיתי כמה זה לא פשוט, וכמה חוסר היציבות הזה משבשש את שגרת החיים. וכך חשבתי לעצמי בעומדי מול המשגיח: עכשיו יש לי הזדמנות לבקש מהקב"ה, שהצער הזה של המעבר בין דירות, ייחסך ממני לאחר שאזכה להקים בית. באותם רגעים בהם קיבלתי ביקורת על לא עוול בכפי, ונקראתי לארוז את מטלטליי ולעבור חדר, לא אמרתי מילה. הנהנתי בראשי, שאלתי לאיזה חדר עליי לעבור, ובזה הסתכמה השיחה.

זה לא היה קל. בכלל לא נעים לחשוב שאני עושה על המשגיח רושם, כאילו אני בחור שלא מתחשב בזולת. אבל בחסדי השם, העתיד עמד מול עיניי. מוטב לי לנדוד עכשיו, ולחסוך נדודים בעתיד. ביקשתי מהקב"ה שיעזור לי להמשיך לשתוק ולא לפלוט אמירות פוגעות גם בהמשך, ויחד עם זה התפללתי על החיים שיגיעו בשעה טובה אחרי החתונה.

והם הגיעו, ברוך השלם. בניתי את ביתי בבני ברק המעטירה, ונכנסתי לדירה שכורה בת שני חדרים ומחצה. בדירה הזאת נולדו לנו ארבעה ילדים כ"י, ובהגיע הילד החמישי, הרגשנו שהדירה קטנה עלינו. היה ברור שמוכרחים שינוי. אשתי התחילה לדבר על מעבר לדירה אחרת, אבל אני ביקשתי לחכות. זכרתי את המעמד המשפיל מול המשגיח, והייתי בטוח שזה ישפיע עליי עד היום.

ואכן, הפלא קרה. המשכיר של הדירה התקשר אליי ואמר, שהבניין כולו עובר שיפוץ והרחבה, והוא מעוניין להיכנס לתהליך של בנייה, שבסופו תגדל הדירה בשני חדרים נוספים, עם תוספת של חדרי שירות. הוא רק מבקש, שנצא מהדירה למשך חודשיים.

היה לי קל להיענות לבקשתו, כיוון שהורי אשתי קיבלו אותנו בשמחה אחרי שהייה בבית ההחלמה. ואכן תוך חודשיים קיבלנו דירה נהדרת, רחבת ידיים, עם כל הנוחות שהיתה חסרה לנו.

חשבתי שעכשיו יעלו דמי השכירות, אולם בסופו של החודש אמר לי המשכיר: "אתה אברך, ואני לא מעלה לך את דמי השכירות. כמה ששילמת עד היום - תמשיך לשלם!"

אנשים פוערים עיניים למשמע סיפור כזה, אבל זאת האמת. הרגשתי שהקב"ה מסדר לי את הדירה כמו אז, בדור המדבר, כשהבגדים גדלו יחד עם האנשים. אף כאן, הדירה גדלה יחד איתנו, לפי הגודל של המשפחה.

ושוב הגעתי למסקנה שלא נס ליחה: מוותור לא מפסידים.

(יום שלישי פרשת פינחס תשפ"ג, בוקר, מס' סיפור 35953. למדור הסיפורים הקישו 1 לאחר בחירת השפה.)

ת ק ו פ ה

לא ארוכה,

נהגתי לבקר את

הוריי פעם בשבוע

או יותר, ולאחרונה, עוד

לפני שאיבדתי את המחברת,

הפסקתי לבקר אותם. מי יודע,

אולי הקב"ה שולח לעורר אותי על

הדבר הזה? הן הפסוק אומר על כיבוד

הורים "למען ייטב לך", ומכלל הן לומדים גם

לאו. אם בזכות כיבוד הורים זוכים לכל מיני

טובות, הרי שבהיעדר כיבוד הורים נלקחת

הטובה, ואין טוב אלא תורה! אולי האובדן

של חידושי התורה בא, כדי להשיב אל ליבי

כי עליי לחזור ולכבד את הוריי כראוי?

כיוון שהגעתי למסקנה, קמתי ועליתי לבית

הוריי. הם שמחו מאד בביקורי, ואני חזרתי

ואמרתי לעצמי, כי מעתה אשתדל ביותר

לכבד את הוריי ולבקרם בתדירות גבוהה

כמקודם.

מיד למחרת (!) אבי מתקשר אליי ושואל:

"איבדת מחברת של חידושי תורה?"

"כן", אמרתי בשמחה גדולה.

"למה לא סיפרת לי?" הוא שאל.

אמרתי שלא רציתי לצער אותו.

ואז הוא סיפר לי איך התגלגלו העניינים.

בעל הרכב שאצלו השארתי את השקית

עם המחברת, נוהג לבקר את אביו מדי יום

ביומו. באותה נסיעה בה הצטרפתי אליו,

הוא נסע לביקור היומי אצל אביו החולה,

ואחרי שירדתי מהרכב הוא גילה את השקית

השכוחה.

הוא ניסה לזהות את בעל המחברת שהיתה

בשקית, אבל כמובן לא הצליח, שכן לא

השארתי לו שום רמז לשמי. הוא הביא את

המחברת לאביו ושאל אותו, אולי יש לו

רעיון איך להגיע למאבד. המחברת נשארה

שם.

באחד הימים הגיע יהודי לבקר את האב

ולקיים מצוות ביקור חולים. האב הראה

לידיד את המחברת, ושאל אותו אם יוכל

לזהות את בעל המחברת. האורח דפדף הלוך

ושוב, עד שגילה באחד הדפים, באותיות

קטנות, שם משפחה. כיוון שהוא הכיר את

אבי, לקח איתו את המחברת והביא אותה

לאבי, בשעה שישב בבית המדרש אחרי

תפילת שחרית.

או אז זכיתי בטלפון המיוחל, בו קיבלתי את

הבשורה הטובה כי האבידה נמצאה. ראיתי

בזה הארה מיוחדת מן השמיים, כי אכן זה

היה התיקון שנדרש ממני. האבידה התרחשה

ברכב של מי שזוכה לכבד את אביו מדי יום,

בעת הרפיון בכיבוד הורים נלקחה ממני

הטובה, ועתה, משהתחזקתי - חזרה הטובה

ברחמי שמים, מיד למחרת הביקור החשוב

אצל אבי שיחיה לאורך ימים טובים.

(יום שני פרשת מטות תשפ"ג, לילה, סיפור 1, מס' סיפור

36116. למדור הסיפורים הקישו 1 לאחר בחירת השפה.)

מאחורי הקלעים
ילדים מספרים

משיגים חזקים
הכל לטובה

זה קרה לי
סיפור אמיתי מהחיים

עלילות המשגחים
סיפור קומיקס אמיתי

באמת
מדור שיתוף-סיפורים אישיים של נשים בנושא השגחה פרטית

להכניס אמונה הביתה
מאמר לאמא שרוצה יותר

הומר בצד

לראות אמונה בעיניים
ראיון שנותן כח

שאלה פרטית

שאלות ותשובות באמונה, בטחון והשגחה פרטית

אני מרגיש שאני נמצא במצב של "הסתר פנים". יש לי הרבה ייסורים ומכאובים, ואני מתפלל ולא נושע (הגם שאני מאמין ובטוח שזה לטובתי).

שאלתי: איך מתמודדים עם ההרגשה הזאת של ההסתר פנים?

י' מ' מירושלים | שאלה מספר 70

זאת למדוע, שבהראות למעשה בכל ענייני אמונה וביטחון צריך כל אחד לקיים לעצמו 'עשה רב'. התשובות שמתקבלות מהקוראים החשובים, הן רק כדי לרונן בידך בסוגיית הביטחון, אבל להוראה למעשה שכל אחד ישאל את רבו.

אמונה

הרב יהודה גבירצמן מבית שמש והרב ליבל שטרן מרחובות: אף אחד לא בוחר בייסורים. הם פשוט קורים. אך אפשר לבחור איך להגיב עליהם. שני אנשים יכולים לעבור את אותה המצוקה, וכל אחד מהם יהווה אותה אחרת. כאשר אדם נתקל בייסורים, הוא יכול לבחור להתנגד להם או לקבלם. התנגדות למציאות פירושה - מלחמה חסרת סיכוי, שסופה שקיעה במסכנות. כאשר אדם מתנגד לייסורים, הוא מתרכז בכאב ובסבל, והוא לא מסוגל לראות את הדברים הטובים בחייו. כאשר מקבלים את הייסורים, חוסכים את הטינה שבלב, ומירות הייסורים שוכנת. הכלי החשוב ביותר שעוזר לשרוד ולצמוח מייסורים, הוא האמונה.

הרב ישראל מאיר סילמן מירושלים: החיים אינם קלים, ויש תקופות קשות ומאתגרות. עם זאת, אם האדם ממשיך לשחות למרות הכישלונות והקשיים, הוא יגיע בסופו של דבר לחוף מבטחים. הדרך לחוף המבטחים היא לא קלה. היא מלווה בסבל, בכאב ובקשיים. אם אדם נמצא בתקופה קשה - אל תיפול. אל תוריד את הראש. המשך לשחות. אל תתיאש. בסוף הדרך, אתה תגיע לחוף מבטחים.

הרב שמעון שושן מירושלים: מעט ייסורים נותנים הרגשה כאילו הם יותר ממה שהם באמת. המשל של אבן שנופלת לתוך בריכה הוא דוגמה טובה לכך: כאשר אבן נופלת לתוך בריכה, היא יוצרת גלים שנעים החוצה בכל הכיוונים. הגלים נראים גדולים, אבל הם רק משקפים את המקום שבו נפלה האבן. באותו אופן, ייסורים נראים גדולים, אך הם משקפים את האמת.

הבודהה ובשמה

הרב אביגדור רוזנטל מבני ברק: הקבי"ה עושה רק טוב, אבל לא תמיד האדם רואה את זה. לכן חשוב להודות תמיד על החסדים הנסתרים, ולבקש על העתיד חסדים גלויים. כשאתה מרגיש שהוא בהסתר פנים, הוא צריך לחשוב על השרוש של ההסתר פנים: מהו החסד הנסתר שמסתתר מאחורי ההסתר פנים? כאשר האדם משנה את השפה שלו, ולא מתמקד בהסתר פנים, אלא חושב על החסד הנסתר, הוא מרגיש טוב יותר.

הרב זאב אריה שטיגליץ מבני ברק: אדם צריך לקבל את הרעה בשמחה. אם הוא לא עושה זאת, הוא גורם לעצמו נזק גדול מאד. האדם צריך לדעת, שה' זימן אותנו למצב הזה, ושהוא יכול לצאת ממנו. הוא צריך להתגבר על מחשבות עצובות, ולהתמקד בשמחה. צריך לחיות באמונה בה', ולא בעצבות ודאגה. מי שמאמין בה' בכל לבו ונפשו, לעולם לא ייפול למצב של עצבות.

שאלה לעלון 121

ידוע מאמר חכמינו ז"ל (אבות ד, א): "איזהו עשיר השמח בחלקו". נכון שכולם אומרים 'תהיה שמח', אך שאלתי היא: איך מגיעים באמת להיות שמחים עם מה שיש? איך מצליחים להיות שמחים ומרוצים גם בחלקנו הקטן והמצומצם?

א' ר' מבני ברק

מסירת שאלות ותשובות: בקו השגחה פרטית 300-11-02 | 5:30 (לאחר בחירת השפה) | [תן ההקלטה מוגבל ל-3 דקות] | במייל 023011300@gmail.com | בפקס 02-6599189 | תשובות יתקבלו רק עם שם מלא ושם עיר יום ראשון פרשת ראה. שם השואל יכתב בראשי תיבות ושם עיר.

קודה מתוך שיעור המופלא של הרה"צ ר' בעריש שנייבאלג שליט"א בזכות הוויתור נזכה לגאולה

באותה שעה קפצה רחל אמנו לפני הקב"ה ואמרה: "ריבוננו של עולם! מה אני, שאני בשר ודם, עפר ואפר, לא קינאתי לצרה שלי, ולא הוצאתי לבושה ולחפרה - ואתה מלך חי וקיים רחמן, מפני מה קינאת לעבודה זרה שאני בה ממש, והגלית בניי ונהרגו בחרב, ועשו אויבים בהם כרצונם?" מיד נתגלגלו רחמי של הקדוש ברוך הוא, ואמר: "בשבילך רחל אני מחזיר את ישראל למקומן". מלבד הפירוש הפשוט שיש במדרש, שבזכות רחל ניגאל, יש כאן גם עומק. טמון כאן סוד הגאולה העתידית: על ידי הוויתור של אחד לשני, נזכה לגאולה השלמה. "בשבילך רחל", בזכות שישאל יידבקו במידותייך, במידת הוויתור, "אני מחזיר את ישראל למקומן". בימים אלו אנו נמצאים בימי הנחמה. אנו מתנחמים על חורבן בית המקדש, ומקווים ומצפים שבמהרה בימינו ניגאל, ויבנה בית המקדש השלישי. נזכור ונשתדל לוותר האחד לשני, וכך נזכה לגאולה השלמה במהרה בימינו, אמן.

שיעורי הרה"צ ר' בעריש שנייבאלג שליט"א נמסרים פעם בשבועיים בעברית, בשלושה < 3 (לאחר בחירת השפה)

הארה פרטית

מתוך שיעורי המשפיעים בקו השגחה פרטית

כשאנו עושים או פועלים בעניין כלשהו, תמיד תמיד יגיע עוד מישהו, וינסה לעשות בדיוק את אותו הדבר. על כל צעד ועל כל פסיעה, מישהו נצמד ועומד בדרך. על כל מה שתעשה, יהיה מישהו שייקח ממך את הקרדיט. איך מתמודדים עם הדבר הזה? התשובה לכך היא האמונה: פשוט להאמין באמונה תמימה שהכול הוא מה', שהוא אשר נותן לך כוח לעשות חיל, והוא המחליט על מידת ההצלחה שלך. גם אם מישהו יצמד אליך להתחרות איתך, הוא לא יוכל לקחת ממך את הצלחתך. כשמאמינים בה', לומדים גם לוותר לשני. כך קל יותר להתגבר על הרגשות, ולהמשיך להצליח.

במדרש רבה (איכה, פתיחתא כד) מסופר: בשעה שחרב בית המקדש, בא אברהם לפני הקב"ה וביקש רחמים על בניו, ולא נענה. הגיע יצחק וביקש רחמים על בניו, ולא נענה. הגיע יעקב וביקש רחמים על בניו, ולא נענה. הגיע משה וביקש רחמים על בניו, ולא נענה.

שיעורי הרה"צ ר' בעריש שנייבאלג שליט"א נמסרים פעם בשבועיים בעברית, בשלושה < 3 (לאחר בחירת השפה)

מפיעים אמונה ומחיים נפשות

הגשתי שאלה במדור "שאלה פרטית". מאוד התחזקתי מעשרות היהודים מרחבי הארץ, ששרחו להשיב לדבריי, כל אחד ואחד מנקודת מבט אחרת. היו לי מכר הרבה תועלת וחיוזוק. תודה לכם!

י' מ' מירושלים עילית

מפיעים אמונה ורואים ישועות

במשך תקופה ארוכה, שניים מקרובי משפחתי חיפשו כל אחד מהם דירה לקנייה, אך לא מצאו. החלטתי לתרום לזכותם הפצת עלונים בשכונה שלמה. לא עברו חודשיים מהתרומה, ושניהם מצאו דירות טובות ונאות כרצונם.

בבית, יעקב ק'

מפיעים אמונה לכל יהודי בכל העולם

זכו בשותפות קבועה ב'שכונה שלימה'

לזכות שמואל צבי בן יטל קענדל וכל משפחתו, יוסף דב בער בן מלכה וכל משפחתו, פעטיא בת מלכה וכל משפחתה להצלחה בכל העניינים. משה בן מלכה

לזיווג הגון במהרה והצלחה בכל העניינים.

זכו בשותפות קבועה ב'מחוקד הפצה'

בעילום שם לזרע של קיימא בריא ושלם בעילום שם ברכה והצלחה ועמידה בעילום שם ברכה והצלחה ברוחניות וגשמיות ול ולכל יוצ"ח

זכה לקחת זכות העלונים של השבוע בעיר 'ביתר עילית'

הרב משה יוסף בן רוחמה לברכה והצלחה בכל העניינים.

קח גם אתה שותפות קבועה בהפצת 'השגחה פרטית' לכל יהודי בכל העולם

ותזכה גם אתה לראות את ההשגחה הפרטית בכל העניינים

התקשר עכשיו למוקד הישועות 02.6313.742

או בקו 'השגחה פרטית' 02.30.11.300 | שלושה 6

העברה לבנק לאומי / 902 ירושלים / 57390056 חשבון ירושלים / 5475 מלחמה בדואר / פלוס על שם שער הביטחון / בעמדות נדרים / בעמדות נדרים

כל התרומות מוכרות למס, לפי סעיף 46

הדפסה: 'פריינט-גוי'

תכלית העלון הוא, לקרב את האדם לבורא עולם. חלילה שהוא יחשוש להתפלל ולשמוע קריאת התורה.